

billigt i vort Land, som andre Lande kunne. Det vil altsaa efter min Mening være af overordentlig stor Betydning for den fremblomstrende Industri i Landet, at vor Skibsfart staar saa uafhængig, saa kraftig rustet og med saa mange Forbindelser omkring i Verden som muligt. Det var efter Krigen i 1864, at vor Skibsfart paa de oversøiske Farvande gik tilbage, men med det begyndende vaagnende Forretningsliv her i Landet forekommer det mig i højeste Grad rimeligt, at vi, dér have en saa heldig Beliggenhed, med største Letthed maa kunne tage Del i det fordelagtige Fragtmarked i fremmede Lande til Støtte for Jordbrug, Handel, Industri og alt her i Landet.

Naar man spørger mig, hvorledes jeg er kommen til Tallet 250,000 Kr., skal jeg sige, at jeg har fundet det i Finanslovens § 5. Der findes paa denne Paragraf en Indtægtspost paa ca. 230,000 Kr., som tilvebringes ved Konsulatafgift af alle vore Skibe, der gaa i oversøisk Fart. Det havde maaske været naturligere at stille Forslag om, at denne Konsulatafgift skulde bortfalde, men det kunde jo være, at den højtærede Udenrigsminister vilde synes mindre godt om at miste en saadan Sum. Jeg har derfor ment det rigtigst at stille mit Forslag her paa § 19 til Indenrigsministeriets Budget, idet den højtærede Indenrigsminister jo er den Mand inden for Regeringen, som særlig repræsenterer Handel, Skibsfart og Industri, og henstille til ham, om det ikke for at støtte vor Skibsfart i oversøisk Tjeneste, i udenrigsk Fart, vilde være korrekt, at der blev givet et saadant Tilskud, der kunde ækvivalere den Afgift, som er paalagt denne Skibsfart igennem Konsulatafgiften. Der findes jo paa hele Finansloven i Virkeligheden intet opført til direkte Støtte for vor Skibsfart, medens de fleste andre Erhvervskilder jo faa en saadan Støtte i rigeligt Maal — særlig skal jeg naturligvis erindre om Jordbruget — og medens andre Lande for at udvikle deres Skibsfart give store Subventioner til private Rederiforeninger. Det forekommer mig derfor, at det vilde være naturligt for os til Støtte for vore andre Erhverv at lette vor Skibsfart saa meget som muligt. Den Byrde, som saaledes hviler paa den udenrigske Skibsfart, er, for mange temmeligt betydelig. Skulde det vise sig umuligt for Finanserne at undvære den Indtægt, vil jeg dog henstille til den ærede Minister, om det da ikke vilde være formaalstjenligt at erhverve Pengene paa an-

den Maade. I sin Tid blev Skibsafgiften afskaffet her i Landet, og jeg erindrer, at der fremkom fra Rederiernes og Søfartens Side den Indvending mod Konsulatafgiften, at de havde staaet sig bedre ved at beholde Afgiften af den udenrigske Skibsfart, hvilket er ret naturligt, thi denne Afgift kommer lige saa vel til at hvile paa de fremmede Skibe, som besøge vore Havne, i det Øjeblik de komme fra en udenlandsk Havn, som paa vore egne. Vor egen Skibsfart lider i Virkeligheden ikke under denne Afgift i Konkurrencen med andre Nationer, der fare paa vore Have, hvorimod Konsulatafgiften selvfølgelig ikke rammer den fremmede Skibsfart. Skal der lægges en Byrde paa Skibsfarten, forekommer det mig i det mindste, at det maatte være i Form af en Skibsafgift af de Skibe, som komme fra udenlandske Havne; men i hvert Fald forekommer det mig, at man burde ophæve den hele Konsulatafgift og derved yde vor Søfart i udenrigsk Tjeneste en Lettelse, der i Øjeblikket vil andrage ca. 230,000 Kr. Jeg skal erindre om, at da vi vedtog Loven om Konsulatafgifter, var det beregnet, at denne Afgift vilde indbringe Statskassen ca. 130,000 Kr., saa vidt jeg husker, og man var paa det rene med, at hvad der oversteg denne Sum, maatte Statskassen tilskyde. Nu er den steget til ca. 230,000 Kr., og den vil vedblivende stige, saa selv om vi vedtog mit Forslag om et aarligt Tilskud af 250,000 Kr., vilde Konsulatafgiften alligevel, hvis Skibsfarten tager til, naa op over dette Beløb. Jeg vil derfor henstille til den ærede Indenrigsminister, at han søger denne Konsulatafgift ophævet, og at han, hvis Pengene ikke kunne bringes til Veje paa anden Maade, da søger denne Afgift ombyttet med en Skibsafgift af Skibe fra fremmede Havne her i Landet. Der er jo desuden en Betragtning, som ogsaa kunde gøres gældende med Hensyn til Udviklingen af vor Skibsfart, og det er den, at ikke alene er Skibsfarten det Erhverv, som fremfor noget andet Erhverv i sig selv, i sin egen Virksomhed og i sin stigende Virksomhed er en Støtte for alle andre Erhverv i Landet, men at vi desuden i vort Forhold over for Udlandet have indrettet og ville indrette vor Politik paa at være neutrale. I saa Fald vil vor Skibsfart jo faa meget betydelige Opgaver at løse, saafremt det kan lykkes — det er jo allerede anerkendt — yderligere at faa slaaet fast, at neutralt Flag dækker fremmed Ladning. Derfor gælder det om, at vor Skibsfart i Tide bliver or-